

ОЙ, У КИЄВІ ТА НА ГОРОДИЩІ

Andante

Ой, у Києві та на городищі,
Та на тихому замку,
Ой, сидить, сидить козак у неволі
За Устасю коханку.

Ой, сидить, сидить козак у неволі,
В кватирочку виглядає,
А Устася ходить по риночку,
Білі руки ламає.

„Гей, ти дурна, гей, ти нерозумна,
Та де ж ти свій розум діла,
Що до мене, парня молодого,
У неволю не вступила!”

„Ой, рада б я, рада, серце-козаче,
Та до тебе приступити, —
Кругом тебе кріпкі караули,
Хотять мене ізловити.”

„Гей, та ще ж тебе серце-дівчино,
Та ні разу не вловили,
А вже ж мою козацькою зброю
Та між пани розділили.

Ой, оддали коня та Соколовському,
А Яснівському зброю...
Тікай, тікай, серце-дівчино,
Та на той бік зо мною!

„Ой, рада б я, рада, серце-козаче,
Та з тобою утікати,
Так у мене отець — рідна мати,
Будуть мене проклинати”.

„Ой, пливе щука із Кременчука,
Та підстрелена з лука..
Ой, тепер же, серце-дівчино,
Нам з тобою розлука”.